

IMRE FLÓRA

Szimbólum

Az istenség jön, amikor akar.

*Hívni vagy elküldeni nem lehet.
Feketébe vonja a zivatar
az alacsonyra leszállt, szűk eget.
Megtorpan szándék és emlékezet,
a szem kialszik, száraz ág a kar.*

*Az agyagedény fénnel megtelik.
Az átlátszatlan cserépfal sugároz.
A létezés riadtan közelít
önnön fel-felvillámló centrumához.*

*Valami transzcendens. A szédület.
Jelentősége ahogy megnövekszik,
felemelkedik a mélység felett:
ott ér a gravitáció a testig.*

*Az oxigénelnyelő folyamatba
tüdő, értelem, szén belesajog.
Széjjelszóródott cserépdarabok.*

Amikor elmegy, nincs, mi visszatartsa.

Szerelmünk tere

*helységnevek pillanatképek
rendezőelvet ki találhat
hogyan kezdik el a meséket
nyoma sincs itt narratívának*

*felszínre bukik egy-egy emlék
örvényes folyóban parti fatörzs
mintha félálomban vezetnék
pálmák nap süt a jobb vállamra dőlsz*

*összemossa a teret az idő
keveredik az érzet és a képzet
termálvizek hideg záporosó
a völgy túloldalán a vízesések*

*hol volt hol nem volt és mégsem mese
szűkül kitágul szerelmünk tere*